

ИЗТОЧНА РУМЕЛИЯ И ИЗБОРЪТЪ НА ПЪР- ВИЯ И ПОСТОЯНЕНЪ КОМИТЕТЪ

[Отъ Периодическо Списание, книжка LXV (1904)].

Подъ заглавие Малко Аритметика единъ нашъ виденъ писателъ е обнародвалъ въ началото на тая година първо въ списанието Просвѣта, а послѣ и въ една своя сбирка разкази, една драмка, която е нарекълъ историческа чъртица. Съ лекъ юморъ се описва въ тая шарка частното съвѣщание по избора на първия източно-румелийски постояненъ комитетъ, съ тънка ирония се подиграватъ въ нея нѣкои отъ тогавашнитѣ по-прѣдни пловдивски дѣйци. Wahrheit und Dichtung! Кой не се възхищава отъ една историческа истина, прѣдставена въ поетическа форма? И ако тоя разказъ бѣ като много други подобни разкази китка цвѣте съ една капка истина връзъ нея, той можеше безъ възражение да се остави да забавлява нашата публика и да краси нашата литература. Но той претендира да е историческа чъртица. Дѣйстващитѣ лица въ него сж познати, още живи или недавно починали, създатели на източно румелийската история. И при все това въ разказването на тая история поетическитѣ волности тѣй изобилствуватъ, и истината тѣй немилостиво е принесена въ жертва на фантазията, че повелителна длъжностъ се налага на всѣки, който е взималъ що-годѣ участие въ ония събития, въ побългаряването на онова изчадие на берлинския конгресъ, да посочи невѣрнитѣ твърдения на автора и да разкаже станалото точно и безпристрастно.

Много ли сж невѣрнитѣ твърдения въ тая чъртица?
— Много.

Невѣрна е прѣди всичко основата, на която почива цѣлиятъ разказъ, че въ Областното събрание имало 30 души българи депутати срѣщу ... 17 инородци. Невѣрно, че казаното събрание имало само изборни и по право членове. Не-